

OP DE VINGERS

INTERVIEW MET MARTIN STOUT

GEKEKEN

TEKST HANS BOCK FOTOGRAFIE PETER VERHEIJDEN

Als ik met fotograaf Peter Verheijden voor het huis van Martin sta, wordt meteen duidelijk dat we hier met een kookliefhebber te maken hebben. In de grote betonnen bloembakken staan de rozemarijn, bieslook en tijm er fris en prima onderhouden bij. Na kennis gemaakt te hebben, geeft Martin aan inderdaad kookliefhebber te zijn. Met gemak zouden we de hele avond over gerechten in plaats van vliegvisser hebben kunnen praten, maar we komen snel ter zake.

Martins eerste vis op de vliegenhengel was een snoek. "Tijdens het snoeken met vrienden vingen mijn vismaten meer met de vliegenhengel dan ik met de plug. Dat was voor mij aanleiding om ook eens met een vliegenhengel te gaan snoeken. Sindsdien vis ik niet meer anders dan met de vlieg." Op mijn vraag of het bij snoeken is gebleven, antwoordt Martin: "Zeker niet. Ik heb wel een sterke voorkeur voor oppervlakovliegen en vis daar dus meestal mee. Zo vis ik met de droge vlieg op het Oostvoornse Meer op forel, met poppers op snoek en met divers en grease flies op zeebaars, zeeforel, roofblei en snoek. De manier waarop vissen de oppervlakovliegen aanvallen, vind ik geweldig." Heeft

hij met deze manier van vissen niet veel missers? "Dat wel, maar ook de missers zijn geweldig om te zien. Het missen komt doordat de vis de vlieg wegduwt met de boeggolf die hij tijdens het naderen van de vlieg maakt. Vooral wanneer de oppervlakovliegen erg goed drijven, heb je hier last van. Gesopte exemplaren vangen veel beter. Ik bewonder de Dahlberg Divers zoals Floris van den Berg die bindt, maar bind ze zelf met opzet niet zo strak. Daardoor ligt de vlieg net iets dieper en kan hij beter door de vis gepakt worden. De lengte van de staart is ook van groot belang. Hoe langer de staart, des te minder actie de vlieg zal hebben. Dit geldt voor alle oppervlakovliegen. Je kunt het vergelijken met de staart van een vlieger. Als een vlieger zenuwachtig in de lucht schommelt, knoop je er een extra lange staart aan om hem stabiel

te maken. Omdat ik graag heb dat mijn vliegen in het water niet alleen het oppervlak verstoren, maar ook zigzaggen, bind ik er niet al te lange staarten achter."

SNOEKSTREAMERS

Als ik opmerk dat ik zelf toch eigenlijk nog het meeste met streamers op snoek vis, haakt Martin in: "In het begin bonden mijn vrienden mijn streamers. Nu vis ik uit principe nooit meer met vliegen van een ander. Ik zal ook nooit een vlieg van een ander lenen. Voor mij is het echt pas compleet als ik de vis aan een zelfgemaakte vlieg heb gevangen. Streamers gebruik ik ook nog steeds. Wel moet je goed op de lengte van de haak letten. Als je je streamer op een lange streamerhaak bouwt, zit de haakbocht ver achter de ogen van de vlieg. Kleinere snoek pakt de streamer vooraan, waar de ogen zitten. Dit komt omdat hij de grote streamer alleen maar weg wil jagen. Hierdoor zul je de vis dus steeds missen. Alleen een grote snoek die de streamer echt op wil eten, zul je haken, omdat deze de vlieg in de flank zal aanvallen. Ik vis graag in de Krimpenerwaard. Het water is er theeachtig bruin, maar glashelder. De snoeken zijn er prachtig geelgoud van kleur, met mooie gele stippen. Omdat de meeste snoeken er tussen 50 en 70 centimeter zijn, gebruik ik alleen streamers die zijn gebonden op de korte Gamakatsu F314 haken in de maten 1/0 en 2/0. Doordat de haakbocht vlak achter de ogen zit, haak ik veel meer vis dan met dezelfde vlieg gebonden op een lange haak." Martin gebruikt altijd een drijvende lijn bij het snoeken. "Wel knoop ik er bij het streameren een intermediate zoutwaterpolyleader van Airflo aan vast. Hierdoor zakt de streamer

wat sneller door het wateroppervlak. Aan de polyleader komt een stuk staaldraad. Ik gebruik staaldraad dat je in elkaar draait en met een aansteker vastsmelt. Aan één kant hang ik er voor het vastsmelten het connectordeel van een wartel in. Daaraan komt dan de streamer. In de polder vis ik met een aftma 6-hengel. Als ik uit de bellyboot op groot water ga snoeken, gebruik ik een aftma 8.”

BLACK BEAUTY

Martin is inmiddels een bekende vliegbinder op beurzen in binnen- en buitenland. Zo bond hij op de British Flyfair en op de grootste Noorse jacht- en vliegvisbeurs. Hij vertoonde onlangs voor het vierde jaar voor de VNV op de Visma drie dagen zijn bindkunsten. “Het vliegbinden op de Visma is heel gezellig. Het is steeds ongeveer dezelfde groep binders die je tegenkomt en die onderling bereid zijn om hun kennis te delen. Ik denk hierbij aan mannen als Harry Schoel, Ted Theissen, André Miegies, Paul Blokdijk, Paul van den Driesche en Jan Reniers. Vooral voor Jan heb ik veel respect. Hij is vroeger, toen er over het vliegvisen veel minder kennis beschikbaar was, heel innovatief geweest.” Martin legde de basis voor zijn vliegvisen tijdens zijn studie. “Voor elke tentamenperiode had ik een week vrij. Ik viste dan veel en bracht ook veel tijd door in de winkel van wijlen Ben Pont. Sowieso was ik elke woensdag urenlang in zijn winkel bij de Kuip in Rotterdam. Ik kocht er ook mijn eerste hengel. Het was een zogenaamde ‘Black Beauty’. Een heel zachte hengel, gemaakt van een blank van lamiglas. Toen ik jaren later overstapte naar een strakkere Sage-hengel, moest ik ineens weer bij het werpen na gaan denken. Op die momenten ga je het ook beter snappen. Tegenwoordig haal ik mijn materialen op de beurzen waar ik kom en via het internet. Op beurzen kun je als demonstratiebinder, voordat het grote publiek komt, soms mooie materialen kopen.”

NIEUWE MATERIALEN

“Ook wordt je wel eens gevraagd om bepaalde nieuwe materialen uit te proberen. Zo maakte ik kennis met een tweecomponentenepoxy. Het materiaal heet Envirotex Lite. Het blijft veel langer vloeibaar dan andere epoxy's, waardoor het heel goed te verdelen is. Ook ontstaan er veel minder bellen in deze epoxy. Het nadeel is wel dat je een afgewerkt kopje van een vlieg een hele nacht moet laten draaien om gelijkmatig uit te harden. Een ander geweldig materiaal is Morf Body. Het is te koop bij Bugs Pitt Stop op het internet. Het is foamachtig materiaal dat ook als twee componenten geleverd wordt. Tijdens het uitharden zwelt het op doordat er luchtbelletjes in het materiaal ontstaan. Je kunt er bijvoorbeeld heel mooi de Floating Fry van maken.”

TECHNIEK

Met veel plezier denkt Martin na over tips die hij lezers van De Nederlandse Vliegvisser zou willen geven. “Minder is meer. Leer jezelf aan om dun te binden. Als een veertje met twee wikkelingen vastzit, waarom zou je er dan nog vijf overheen leggen? Probeer verder zo veel mogelijk technieken te leren. Het is de basis van het vliegbinden. In de meeste patronen komen verschillende technieken voor. Het is onmogelijk om een vlieg goed te binden als je een van de benodigde

technieken niet beheerst. Leer bijvoorbeeld eerst een hackle op een droge vlieg te zetten, daarna op een natte vlieg. Als je dat kunt, leer dan op vijf verschillende manieren hoe je een staartje in kunt binden en hoe je de fibers van het staartje uiteen moet zetten. Leer daarna om natte vleugels in te binden. Als je dat kunt, leer je om op acht verschillende manieren vleugels in te binden. Op die manier kom je op een niveau waarop je elke vlieg probleemloos kunt binden. Om de technieken te leren, moet je geen vliegbindboek vol met patroontjes kopen, maar een boek waarin de technieken duidelijk stapsgewijs worden uitgelegd. Zo'n boek is bijvoorbeeld 'The Fly Tier's Benchside Reference' van Ted Leeson en Jim Schollmeyer.” Als ik vraag of je op een vereniging kunt leren binden, zegt Martin: “Verenigingen zijn gezellig en je leert er mensen kennen. Ik ben lid van vliegvisclubs in Spijkenisse en Vlaardingen. In Spijkenisse heb ik in de bindcommissie gezeten. Op een clubavond kun je ideeën over patroontjes opdoen en

Heb je eenmaal de handigheid verworven, dan ligt er een hele wereld aan poppers voor je open.

wat aanwijzingen krijgen. Natuurlijk is dat belangrijk, maar het probleem is dat je op zo'n avond veel te weinig vliegen bindt. Daarom kun je het alleen thuis echt leren.”

SERIES

“Wat ik iedereen zou willen aanraden is om series te binden. Begin met vijf vliegen op haakmaatje 12. Daarna bind je er nog vijf op maatje 14 en 16. Telkens als je er een klaar hebt, prik je hem in je vliegendoos naast de vorige. Als ze er alle vijftien inzitten, zul je zien dat je van elke serie de eerste drie wilt weggooiden. Een week later bind je weer deze serie van 3 x 5 vliegen. Je zult merken dat je nu alleen de eerste van elke maat nog maar hoeft weg te gooien.” Op mijn vraag hoe vliegbinders alle nieuwe materialen kunnen bijhouden, antwoordt Martin: “Dat hoeft helemaal niet. Koop niet alles wat los en vast zit. Vaak is er een alternatief. Om dat te vinden, moet je dan wel enige materiaalkennis hebben. Als je die nog niet hebt, kun je ook op een vereniging rondvragen wat men van een nieuw materiaal vindt. Realiseer je ook dat synthetische materialen in het water vaak minder levendig bewegen dan natuurlijke materialen. De synthetische fibers worden snel te dik ingebonden, waardoor een natte sliert met weinig actie ontstaat. Als je een paar zadelveren inbindt, heb je veel meer actie in je vlieg.” Martins laatste tip gaat over een handige manier om toch nog iets aan te dik ingebonden materialen te kunnen doen. Vraag in een kapsalon om een botte, grove uitdunnschaar. Zij gooien hem anders weg en je kunt er ingebonden toefjes bindmateriaal nog heel goed mee uitdunnen.”

WENSEN

Het is duidelijk dat Martin een heel technische binder is, maar wat voor visser is hij? “Ik vind het leuk om onder moeilijke omstandigheden de code te kraken. Het uitzoeken wat de vis wil, is voor mij de uitdaging. Zo vis ik in Noorwegen liever op een zijriviertje van de Glomma

OP DE VINGERS
INTERVIEW MET MARTIN STOUT
GEKEKEN

dan op zee. Natuurlijk is het leuk om een pollak naar boven te sleuren, maar het is geen kunst.

Op het riviertje zal ik eerst een deel van de avond besteden aan het bestuderen van de vis en proberen te ontdekken waar ze nu precies op azen. Als ik er dan een of twee heb gevangen, ga ik naar huis met meer voldoening dan wanneer ik tien of twintig pollakken zou hebben gevangen." Als Martin de loterij zou winnen, zou hij niet stoppen met werken. "Ik vind mijn werk boeiend en zou dat niet willen missen. Wel zou ik graag veel meer vrije tijd willen hebben. Ik zou dan in Nederland aan de kust gaan vissen en vaker naar het Oostvoornse Meer gaan. Ook de grote rivieren vind ik heel uitdagend. Voor wat het buitenland betreft zou ik graag een week of vier naar Yellowstone, Oostenrijk en Patagonië gaan om op zicht op forel te vissen."

GREASE FLY.

haak: Elke streamerhaak met een wijde bocht

binddraad: GSP 6/0

BINDWIJZE

1. Zet binddraad halverwege de haaksteel op;
2. Bind een toefje roze arctic fox in. Vergeet niet om voor het inbinden het onderbont eruit te kammen. Bind het restant aan de kant van het haakoog ook in, om op die manier een begin van het lijfje te maken;
3. Bind een toefje paarse raccoon in. Kam ook hier eerst het onderbont eruit en bind ook het restant in, om het lijfje te vormen;
4. Herhaal stap drie met een toefje zwarte raccoon;
5. Bind aan elke kant twee sprietjes Flashabou, light purple, in;
6. Om het lijfje mooier te kunnen vormen, bind je nu eerst een foambasis op de haaksteel. Deze bouw je uit twee delen crepla foam van 2 mm dikte. Bind een V-vormig stukje foam in. Vouw het naar het haakoog uitstekende deel terug naar achter en knip het restant af;
7. Bind tegen het zojuist ingebonden foam een tweede V-vormig stukje foam;
8. Vouw het naar het haakoog uitstekende deel weer terug naar achter en knip het restant af. Door deze foambasis is de greasevlieg niet helemaal hol. Het water kan er dus niet doorheen als je hem binnenvist. Dit maakt voor de actie niet uit;
9. Bind af en snijd het foam aan twee kanten vlak tegen de haaksteel weg;
10. Breng met een lijmpistool smeltlijm op de bovenkant van de haaksteel en op het begin van de staartfibers aan. Druk nu het foamlifje erop;
11. Vul de onderkant op met smeltlijm. Druk de zijkanten aan, zodat deze ook vast komen te zitten.

Werk het lijfje naar eigen wens af. Dit kan met watervaste viltstift, airbrush, spuitbussen verf. Natuurlijk kun je ook oogjes op je greasevlieg plakken. Uiteindelijk werk je het geheel af met 20-minutenepoxy of het eerder genoemde Envirotex Lite. Let er wel op dat er geen epoxy in het staartje komt, omdat dit ten koste van de actie zou gaan.

